Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

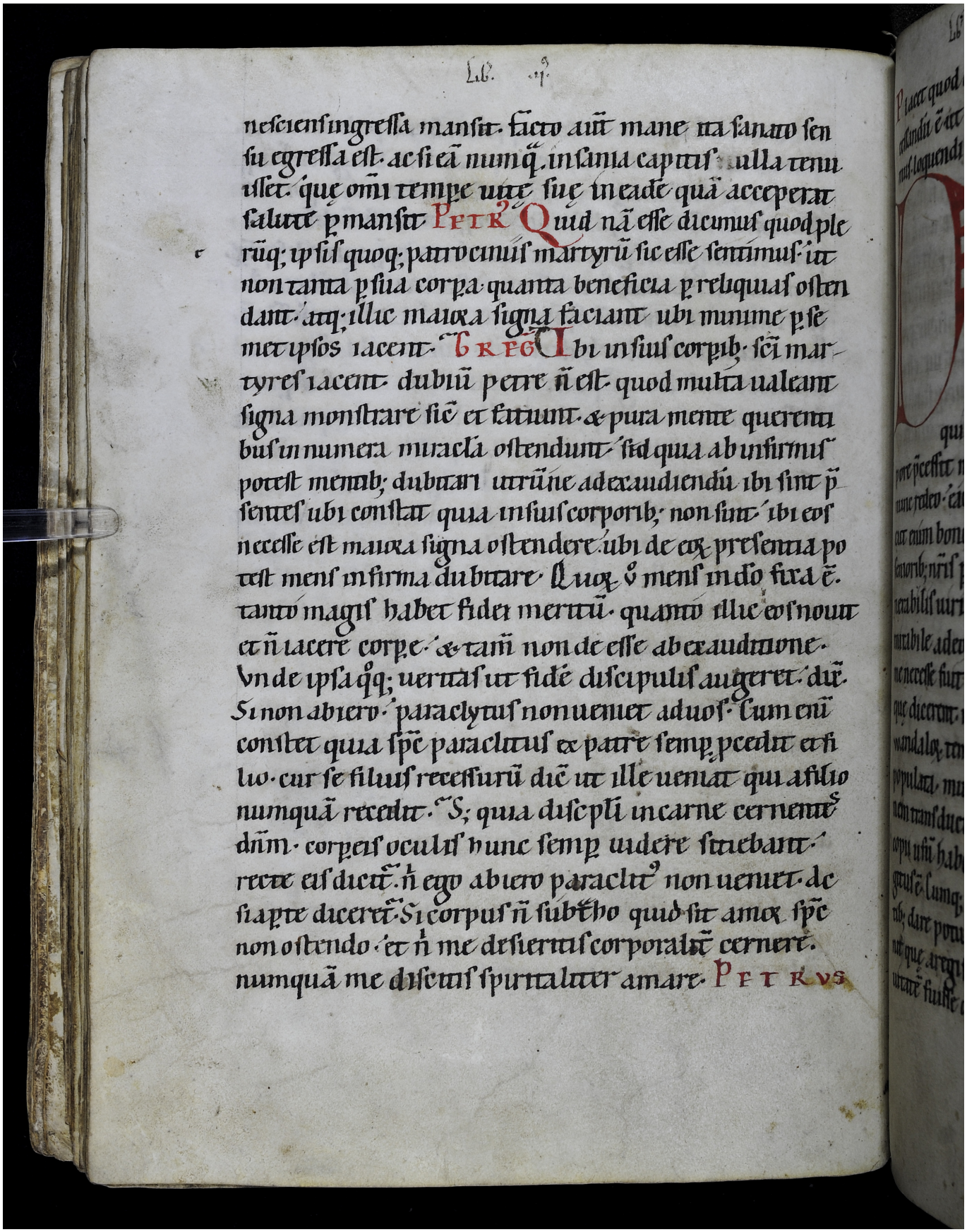

nesciens ingressa mansit. facto aũt mane ita sanato sen
su egressa est. ac si eã numq̃ insania captus nulla tenu
isset. quę omni tempe uitę suę in eade quã acceperat
salutę p̃mansit. PETR. Quid nã esse dicimus quod ple
rũq; ipsis quoq; patrocinijs martyrũ sic esse sentimus. ut
non tanta p̃ sua corpa quanta beneficia p̃ reliquias osten
dant. atq; illuc maiora signa faciant ubi munime p̃ se
met ipsos iacent. GREG. Ibi in suis corpib; sci mar
tyres iacent. dubiũ p̃ cere ñ est. quod multa ualeant
signa monstrare sic̃ et factum. & pura mente quereti
bus innumera miracla ostendunt. sed qua ab infirmis
possit mens dubitari utrũne ad exaudiendũ ibi sint p̃
sentes ubi constat qua in suis corporib; non sint. ibi eos
necesse est maiora signa ostendere ubi de eox̃ presentia po
test mens infirma dubitare. Quox̃ ꝺ mens in deo firma ẽ.
tanto magis habet fidei meritũ. quanto illuc eos nouit
et ñ iacere corpe. & tam̃ non de esse ab exaudtione.
Vnde ipsa ꝺq; ueritas ut fidẽ discipulis augeret. dic̃.
Si non abiero. paraclytus non ueniet aduos. Cum enĩ
constet qua spẽ paracletus ex patre semp̃ procedit et fi
lio. cur se filius recessurũ dic̃ ut ille ueniat qui a filio
numquã recedit. S; qua discipli in carne cernentes
dñm. corpeis oculis nunc semp̃ uidere studebant.
recte eis dicit̃. ñ ego abiero paracletꝰ non ueniet. de
siapte diceret̃. Si corpus ñ subtrho quod sit amox̃ spe
non ostendo. et ñ me desierint corporaliter cernere.
numquã me discant spiritaliter amare. PETRVS